

ELŐFIZETÉSI ÁR:

Helyben:

óra . 60 fillér

8 óra . 1.80 fill.

Vidéken:

1 óra 1 kor. 20 fillér

KOLOZSVÁRI UJSÁG

Szerkesztőség és kiadóhivatal
Deák Ferencz-u. 18. sz.,
hová minden levele-
zés és egyéb küldé-
mény czimzendő.
Telefon-sz. 261.

FÜGGETLEN POLITIKAI NAPILAP

Elégett asszony. — Szerencsétlenség a malomban.

Székely-kérdés.

Kolozsvár, decz. 13.

Veszélyben a székelyhaza; hangzott végig az országon! S igaz is, most a Székelyföld és népe, a mely oly sok századon át volt Magyarország védbástyája veszélyben van; züllik a székely.

Hirlapjaink már eleget tárgyalták, hogy mit kellene tenni, gyárakat felállítani, hogy a népnek legyen munkája, hitelszövetkezeteket létesíteni, hogy a mér eladósodott székelységnek legyen honnan pénzt fölvennie, különféle gazdasági iskolákat felállítani, hogy a zilált gazdasági viszonyok egy kissé jobb karba helyeztessenek s valamiképp megakadályozni a már nagyon elharapózott kívándorlást, s több efféle javaslatok, a melyeket részint elhangzottak, részint a papiron maradtak.

Aszékely-kereszturilengyár jóllehet nyujt legfőbb 100 egyénnek jövedelmi forrást és a közel levő községeket is segíti. De hol van a többi, mintegy 500.000-et meghaladó székely? A megalakult „Székely Társaság” az ország hozzájárulásával is csak nehéz küzdelmek árán oldhatja meg a székely-kérdést. Szép munka megmenteni egy nemzetet a hazának és visszaállítani a régi dicsőségébe. De hol a férfi a ki ezen nemes mozgalomnak az élére álljon, s hol vannak az anyagi áldozatok?

Nyomorát a székelység-

nek a közelebbi évek alatt előfordult elemi csapások okozták, a melyek az erkölcsi romlást is magukkal vonták. Az akkor majdnem beállt inségen a brassó-gyimesi vasuti vonal megnyitása segített némileg, mert Romániába olcsón és nagy mennyiségben lehetett szállítani a gabona nemüeket — melyért mi viszont szénát szállítottunk. Így telt el a tél s utánna a vajmi kevéssel többet adó nyár. Így kezdett eladósodni a székely; romlani erkölcsében, a melyeket még a jelen évi nyár jobban siettetett.

A folyó év tavaszán örömmel nézett végig a dusan megáldott szántóföldjein a székely-gazda. De csakhamar eloszlott minden öröme, a midőn megnyiták az ég csatornáit, s heteken át ömlött az eső, tönkre téve minden reményét. Közeledett az ősz s a mi kevés magja volt, — jóllehet az is silány — elvetette a jövőbeni reménnyel, s a kinek nem volt, az elment a piacra és a takarékból fölvetett pénzen vásárolt egy kevés vető magot.

Mi lesz már most azzal a néppel melynek mára feje fölött a ház nem az övé s párnájára a melyre oly sokszor, oly nyugodtan hajtotta le fejét — más tart számot. S ha nyomorán nem lesz segítve, akkor tavasszal megszólalnak a dobok, másé lesz a haza, idegené a birtoka, a ki rajta nem fog könyörölni, s midőn már megszűnik az a viszony,

mely őt azon röghöz köté, oda megy a hol megélhet.

Közel van Románia, nyitva az ut, s ha kívándorolva jó helyzetbe jut csak ritkán gondol hazájára, melyhez oly fájó, de édes emlékek köték.

Segíteni kell tehát e nemzeten, mielőbb beálna a romlás. Jobb későn, mint soha. Kell valami pénz forrást nyujtani nekik; a melyre legalkalmasabb volna az oly sokat hangoztatott Madéfalva — szászrégeni vasut kiépítésének még a tavasz beállta előtti megkezdése. Ez legalább ideiglenesen elhárítaná a székelység beborult egéről a veszélyt. Ha gyárakat építenek is, — egy-két falu mentve lesz ugyan, de a többi elvész, akkor késő lesz a bánat.

Azon hazánkfiaihoz szólunk a kiknek jogukban áll és tehetik, a kormányt arra birni, hogy a székeységnek pénzforrást nyujtson, hogy ezáltal biztosítva legyen egy nép, egy testvéri nemzet, melynek romlását, ha nagyot nem bukik is, de megérzi az egész Magyarország!

Cs. K. F.

A tanudij.

Sujda János és Vékes Imre szállási lakosok valami birka-lopás miatt be voltak idézve a szabadkai törvényszékhez.

A káros, Vetró Ferencz tanukkal bizonyította, hogy Sujda és Vékes meglopták s ezért a törvényszék el is ítélte őket három-három hónapi fogházra.

A tárgyalás után a két elítélt és a tanuk egy koresmába jöttek össze. Borozás közben vitatkozni kezdtek az ítélet miatt.

A tanuk egyike, Csamangó József a két elítéltnek közeli szomszédja. Csamangó a koresmából még délután elindult, hogy gyalog menjen a szállására.

A két elítélt estefelé indult el kocsin Szabadkáról. A szállások között utolérték Csamangót s rögtön felvették maguk mellé a kocsira. Csamangó felszállott.

Mikor kiértek a járásra, hol ritkábbak a szállások s mársötétedett is, a két elítélt belekötött Csamangóba, agyba-főbe verték és bedobták az árokba, Csamangót az arra járók egy órával később megtalálták. Ezeknek Csamangó elmondta, hogy kik a tettesek. Többet nem tudott mondani, mert mire hazavitték meghalt.

A gyilkosokat elfogták s be-
kísérték a törvényszékhez.

Bűnös-e, vagy ártatlan?

Törvényszéki tárgyalás.

Kolozsvár, decz. 13.

Juhos (alias Rosenblum) Móricz ügynöknek a multján valami folt esett valaha.

A hetvenes évek végén állítólag *betöréses lopás* büntettségért ítelték el Bécsben s akkor az esetről hasábos cikkeket irtak az odavaló lapok, csakhogy nem Rozenblum Móricz, hanem Manó néven.

De éppen a sógora: Huszár József s vele Kármán Sándor, akik szintén ügynökök, azt állítják, hogy a nóta bizony róla szólt. A dolog annál kellemetlenebb, mert a bécsi ujságok Rozenblumot a legnagyobb stíliú gazembernek mondták.

A mindenféle rossz hirbe hozott ember följelentette Huszárt és Kármánt rágalmazás miatt s az ügyet tegnapi tárgyalták. Vádjajukat ma is fönntartották a panaszsoltak s annak igazolására egész garmada bécsi ujságot mutattak föl.

A panaszos ügyvédje egy be-

Hatóságilag engedélyezett Nagy végeladás.

Tudatom a n. é. közönséggel, hogy divatszövet és kézműáru raktárom összes készletét minden elfogadható áron kiárusítom.

Tisztelettel CSÁSZÁR DÁVID.

Mátyás királytér 23. szám.

szüntető végzést mutatott föl a kérdéses ügyre vonatkozólag, de a vádlottak ezuttal sem tági-tottak s a védőjük bekérte a bécsi törvényszéktől az iratokat, mert Juhost állítólag el is ítélték.

A bíró helyet adott a védő kérésének s az iratok megszerzéséig elhalasztotta a tárgyalást.

Életmentő vonatvezető.

— Saját tudósítónktól. —

Ritka bátorsággal mentett meg egy emberéletet tegnapelőt a debreczen-nyiregyházi vasuti vonalon Pető Károly vonatvezető.

Pető, ki Debreczenből Nyiregyháza felé haladó tehervonatot vezetett, Ujfehértó állomás közelében észrevette, hogy alig ötven méternyire a robogó vonat előtt egy ember fekszik a sineken. Figyelmeztette a mozdonyvezetőt, ki éles fűtüléssel próbálta az alvó embert felébreszteni, majd ellengőzt adott, de a vonatot megállítani már lehetetlen volt.

Ekkor a legváltásosabb perczen Pető Károly saját élete kockáztatásával leugrott a vonatról s az alvó embert, mielőtt a mozdony odaérkezett volna, lehúrozta a sinek közül s így megmentette a biztos haláltól. Mikor a vonat megállott, a részeg embert föltették a podgyászkoocsira s Nyiregyházára érve átadták a rendőrségnek.

A megmentett ember Molnár András ujfehértói gazdálkodó s nyolcz gyermek atyja.

Bogár a kenyérben.

Kolozsvár, decz. 13.

Hónapokkal ezelőtt általános helyeslésre talált Hegedüs Sándor kereskedelemügyi miniszternek az iparhatóságokhoz intézett ama leirata, melyben felszólítja őket, hogy a pékipar által előállított áruk rondasága élvezhetetlensége ellen fölmerült

panaszoknak végét szakítandó, különös gondot és felügyeletet fordítsanak a műhelyek tisztán tartására.

Mindenütt az országban, de különösen a fővárosban és Kolozsvárt volt általános a panasz, hogy a pék-sütemények igen gyakran oly rondán, szennyesen kerülnek forgalomba, hogy a legszorosabb értelemben élvezhetetlenek, sőt sok esetben undort keltő állatok, leggyakrabban *svábbogár* diszelgett a kisült pépben.

A rendelet életbeléptetése után több gondot fordítottak a mesterek áruikra, azonban hamar tűnő fény volt a tisztaság utáni törekvésük s ma már megint fölvehetjük a kérdést: Hol van az a hatóság, amelyik ellenőrizni van hitva e miserabilis állapotot?

Tegnap egy városi polgár egy darab kenyeret juttatott szerkesztőségünkbe. Tekintélyes sütőink egyikének műhelyéből került ki az áru és semmi nyat nem mondunk, mikor konstataljuk azt, hogy a pékipar újra azon a lelketlen, bűnös uton halad, ahonnan ideig-óráig elterelte a fennt említett miniszteri rendelet.

A nyilvánosság előtt csak a tényt regisztráltuk, ellenben a hatóságnál megtettük a szükséges lépéseket arra, hogy a sütő, aki ily lelkiismeretlen módon állítja ki a közfogyasztásra szánt árut, elvegye méltó jutalmát.

Szerencsétlenség a malomban.

— Saját tudósítónktól. —

Kolozsvár, decz. 13.

Szegi András molnárnak a pusztapéteri határban van a szélmalma. A malom vitorlái elromlottak s ő ezt javíttatta

hétfő délután. Derekára egy vékony kötelet kötött, ezt a malom tetejéhez erősítette, hogy le ne essen.

Éppen felkapaszkodott az egyik vitorlafára, a mikor 12 éves fia, a ki bent játszott a malomban, a kötőrudat átesavarta. Az erős szél egyszerre gyors mozgásba hozta a vitorlákat. A vitorla elvágta a gyenge kötelet, melylyel Szegi a malom tetejéhez volt erősítve, a kötél vége rácsavarodott a vitorla tengelyére, s míg a szerencsétlen embert fogva tartotta, a gyors forgásnak indult vitorlák úgy magukkal sodorták, hogy teljesen összezúzták.

Később a magasból fejjel lebukott a földre és szörnyet halt. A borzasztó szerencsétlenség éppen akkor történt, a mikor a Szeged felől jövő vonat a malom közelében elhaladt s az utasok szemtanui voltak a borzasztó esetnek.

A vizsgálat megállapította, hogy a szerencsétlenséget a molnár kis fia okozta.

Elégett asszony.

Csala Róza horgosi asszony paprikát árult a dorozsmai vásáron. Ezek a kofák téli időben egy cserépfazékba parazsat tesznek s ezen melegítik magukat.

Csala Róza is így ült a vásáron, a mikor egyszerre a ruhája alól tűz csapott ki s lángba börtotta az asszonyt. A parazsat úgy látszik, valamely oldalról légvonattal érte s ettől gyuladt meg a szerencsétlen asszony alsó ruhája. A mellette ülő másik kofa vette észre a tüzet a mikor Csala Róza ijedten a vásártéren lévő kuthoz akart futni, közben azonban a tűz oly gyorsan terjedt a ruháján, hogy mire a kuthoz ért, eszméletlenül összeesett, s többet nem is tért magához.

Még az nap este iszonyu kínok között meghalt. A szerencsétlenség nagy ijedelmet okozott

zött a kofák között, s menten el is hajították a melegítő fazekakat.

A lófarkos vitézek.

— Modern história. —

Kolozsvár, decz 13.

Csirrrrrr... zörgött a késő éji órákban a rendőrség telefonja. Az inspekcziós biztos nagy álmosan odavánszorog s mialatt egyik kezével ideális fűrtökben szemre omló haját rendezgette, a kagylót füléhez emeli s belekiált: — „Ki beszél?”

Egy elhaló hang adta meg a titokzatos választ.

... Szerelem... találka... férj... tartalékos... véres veredés. Gyorsan, gyorsan a sáncz alá!...

A jámbor rendőrbiztos nem lévén járatos az ilyen zsánerü ügyek formásterü elintézésében rövid gondolatfuttatás után megállapodott abban, hogy a sánczalatti „bizonytalan helyek” jól ismert mecenásától kér tanácsot. Így is tön.

A következő pillanatban egy lófarkos lovasbrigád kopogtatott a mecenás kis-szamos-utezai lakásán s a „nagy vezér” amint a dolog mibenlétéről értesült utasítás képpen fölöttötte három arany csillagos dolmányát, a melyekre annyi irigykedő „mócz” tekint, előkereste régi sarkantyus czizmáit s elszántan ugrott egy esauz mellé:

— Hajrá fiuk! A nagy vezir után...

... És rohantak a hős fiuk; fű nem nőt nyomaikban (ami elég csodálatos körülmény december hó vége felé!) és patkóik szórták a tüzet, mint a mesebeli hétfejű sárkány torka. Kolozsvár polgárai fölkeltek ágyaikból a merre a hős sereg elvonult s alig egy óra leforgása után közszájon forgott a vitéz

TÁRCZA.

Melyik a kettő közül?

(A „Kolozsvári Ujság” eredeti tárczája.)

Majd együtt mentünk sétálni a most már lomboktól ékes sétatertekben. Karöltve egymáshoz simulva. Ilyenkor eszembe jutott Ella. Mem is volt régen a mikor mikor vele sétáltam így. Összehasonlítást tettem a két leány közül, hogy vajon melyiket is szeretem? Már-már ajkamon volt Ella neve... de éppen abban a pillanatban nézett rám Ilon mosolyogva és kérdi; „Miről ábrándozik?” Erzem magamban, hogy szeretek valakit, de hogy ki, azt nem tudom! Mellettem van Ilon, az édes szöke fej” és kék szemreit reám függeszti.

„Édes Ernő ma este majálisra megyünk, maga is ott lesz ugy-e?”

„Igen” — válaszolám.

Erre a kis kacsoi tapsolnikezett és hálásan szoritá meg kezemet.

„Jaj beh jó lesz. Mindig csak magával fogok táncolni senki mással.”

Mikor haza tértem, hogy átöltözködjek az estéli mulatságra eltűnődtem magamban.

Vége a tünődésemnek, hogy az előbbi állításomat megezőfoltam és úgy éreztem magam, mintha mindkettőt szeretném.

Ellát és Ilont is... lehetőség volna ez...?!

Az utcákon sietve mentem át, hogy mielőbb ott legyek. Belépa fényes táncsterembe. Mellettem táncoló párok suhantak el, ügyet sem vettem rájuk. Szemeimmel Ilont kerestem. Meg is láttam a terem egyik ablakánál édes anyja mellett. Mintha csak reám várna!

Lassan juthattam el hozzá, minduntalan beleütközve valakibe. Oda érve hozzájuk Ellát is megláttam midőn éppen tánczra kérték. Nem vett észre. Láttam,

hogy ma is nagyon szép; hófehér ruhájában volt, fekete hajában két szál rózsza hanyagul oda tűzve. Körül tánczoltam Ilonkával a terem egy párszor s leültem melléje. Mig én a legyezővel hűsítettem bájos arczát, addig eszegett minden féle bohóságot, de én nem is hallottam azt. Máson járt az eszem, tünődtem magamban. Egyszerre csak Ella nevét ejtette ki, úgy, hogy én figyelni kezdtem. Miért nem köszönök ismerőseimnek Ellának és a többi leányoknak is? — ilyes valamit mondhatott.

„De épen itt jön Ella” — folytató mosolyogva — „még majd megharagszik, hogy magát egész a magam számomra foglalom le. Mellettem ment el egyedül. Fel kellett állanom, mert Ilon mit sem sejtett.

„Ella, nem is veszed észre Ernőt” — szólt a büszke leányhoz aki fejét félre fordítva akart tovább haladni.

Erre megfordult, úgy, hogy

szemben álltunk egymással. Én fejemet magasra emeltem s — köszöntem őt. Ella daczosan állt szótlanul. A szemközt levő tükrökből láttam, hogy arcunk lángveres. A kinos pillanatot Ilon kaczagása szakítá félbe.

„Maguk talán csaknem haragszanak egymásra! Na még az volna szép!”

„De Ella én nem értelek; te ki mindig dicsérted Ernőt, most nem beszélsz vele!?”

„Menjenek tánczolni rögtön” — szólt ő pajkosan és feleletet sem várva kezemet Ella derekára tettem.

Forgott velem a világ. Láttam, hogy senki sem ügyel mi ránk, megnyugodtam. Epen csak ennyit tudtam kinyögni:

„Szabad... szabad kérem...”

(Folytatása következik.)

brigád vitézlő „kapitányának“ legvitézlebb tette.

Ugy történt a dolog, hogy mielőtt a lófarkos vitézek a helyszínére érkeztek volna, két csendőr már ártalmatlanná tette a verekedőket, kik férj és feleség voltak s bizonyos szívbéli ügyet intéztek el úgy, ahogy ez már a sánczalatt tradícionális szokássá vált.

A „nagy vezir“ megrántotta lovának kantárát, utánna kenyeres pajtásai — s meg sem állottak míg el nem érték a Mátyás király-téri főhadiszállást, hol kivált a sorból ő, a rettentés és harsányan dörögte a „nagy ur“ felé:

— Hú vitézed kardja alatt lehulltak elleneid!...

A „nagy ur“ szólt:

— Hú vitézem! Mire a nap újra fölkél bibor párnáiról, őt csillag diszitendi arany sujtásos dolmányodat...

„Ő“ haza ment s most tovább szövi álmait a szédítő káriérről.

HIREK.

Kolozsvár, decz. 13.

— **Közegészségi felolvasás.** Az Országos Közegészségi Egyesület Kolozsvár-vidéki osztálya deczember hó 14-én (szombaton) délután 5 órakor az egyetemi közegészségtani intézet (Mikó-u. 1. számú) tantermében népszerű felolvasó ülést tart. Ez alkalommal előadó lesz Burger Frigyes „Városunk ellátása egészséges tejjel“ című tételről. Az előadások díjtalanok. Vendégeket szívesen látnak és meghívókat kívánatra készséggel küld az egyesület.

— **Árverés a vasutnál.** A kézbesíthetetlen küldemények és fölös tárgyak a vasuti üzletszabályzat értelmében nyilvános árverés útján adandók el. Ilyen nyilvános árverést tartanak Kolozsvárt a vasuti pályaház teleráru raktáránál deczember hó 18-án délelőtt 9 órakor, hol a kézbesíthetetlen vasuti küldemények és fölös tárgyak fognak eladásra kerülni. — Ugyanazon napon — tehát decz. 18-án délután 2 órakor — árverezik el a vasuti kocsikban és az állomási helyiségekben hagyott tárgyakat, u. m. bőröndök, táskák, kalapok, ruha- és fehérneműek, botok, napernyők és egyéb holmikat.

— **Részeg falusiak.** Hetivásárok alkalmával gyökeres munkát végez rendőrségünk a Kolozsvárra sereglett részeg falusiak elszállásolásával. Tegnap több mint tizenhét vidéki atyafinak jelöltek ki fekhelyt a dolgozóház kemény lóczáin.

— „Juczi.“ Aki valamelyes leányzóra, vagy a még ennél is érdekesebb szerelmi idylre gondol — csalódik. A „Juczi“ névet egy egy szegény ezicza viselte ezuttal. Számottevő tagját képezte a családnak s nyalánkságát bőven kárpótolta az a hü-

ség, melylyel asszonya iránt viseltetett. Tegnap óta nagy a szomorúság a családban. Juczi, a hűséges Juczi tüt evett, helyesebben nyelt le s nem lévén a Struczéhoz hasonló gyomra, a hegyes jószág „kárt tett egészségében.“ Most szüntelenül jajgat a kis Juczi, várva a gyógyulás napját, ami aligha fog eljönni számára...

— **Tea-estély.** Az izraelita nőegylet szombaton, a New-York szálló nagytermében rendezendő tea-estélye iránt városszerte oly nagy érdeklődés mutatkozik, mely kivétel számba megy ehhez hasonló piknik alkalmával. Az érdeklődést nagyban fokozza az, hogy városunk szépeit mind összegyűlnek ez estélyen vigan, pajkossan átvirrasztani egy hosszú és mégis rövid éjszakát. Az estélyre meghívókat nem bocsájtanak ki, de az érdeklődőket szívesen látja az elnökség.

— **Uraságod idegen?** A legszigorubb diskreczió keretében mondta el lapunk egyik barátja munkatársunknak az alanti sikamlós történetecskét: X. ur, mint a századvégi „férjek általában, a téli esték unalmát nem hitvесе körében, hanem vig cimborák és boros kanesók társaságában szokta elülni. Így tett tegnap is. Az asszonyka, ki fiatal és szép, igen természetesen találta férj uram hiányát csinos albérlőjükkal Y. jogszigorlóval pótolni s míg X. ur caviár ízű léghőben számlálta az órákat a nőcske felejtethetetlenül boldog perczeket élt lakásán. Tegnap a szokottnál korábban, de illumináltabban is toppant be szobájába. A misztikus homályban észre vette nejét egy ifjú ölben... A száledon gyorsan felugrott s szemtelen perfidiával a férj orra alá fujt: — Mit keres Ön itt?

— Bo... bo... bocsánat, hebegte a férj.

— Semmi bocsánat. Hogy merészel ilyenkor betolakodni?

— Hát ez nem az én lakásom?...

— Uraságod talán idegen. Különben tudni kellene, hogy itt dr. N. lakik!

— Pardon. Ezerszer pardon. Tehát számot tévesztettem, jó éjszakát! Majd a szállóban fogom eltölteni az éj hátralevő részét.

Darabig még kereste a „házsámot“ végre nyugodt lelkiismerettel kocsiba ült s a „Centralba“ hajtatott...

— **A soproni krach.** A soproni bank esődtömege ellen máig 290 károsult fél 3 millió 400.000 koronára rugó követelést jelentett be. Ez az összeg a bejelentési határidő lejártáig még nagyot fog növekedni. A Lenck Sámuel czég moratóriuma e hó 15-én jár le. A czég felszámolása még mindig bizonytalan, mert néhány hitelező teljes kielégítést követel.

— **Leégett vasgyár.** A gertyánligeti-vasgyár, a mely József Agost főherczeg vadászlaka s a róm. kat. templom közelében van, e hó 9-ére virradóra leégett. A tűz keletkezési okát nem tudják. A leégett vasgyár

a kincstár tulajdona és kára körülbelül 40.000 koronára rug. Alig tudták a templomot is megmenteni. Az egész környék tüzoltósága segédkezett a tűz lokalizálásában.

— **Tífuszjárvány Kassán.** A kassai közös gyalogosok főtéri kaszárnyájában kiütött a tífuszjárvány. Eddig tizennégy megbetegedés fordult elő. A városnak eme részén az összes kuttakat elzárták.

— **Az új puskagolyók.** Az angol-bur háboru révén közismertessé vált dum-dumgolyókkal érdekes kísérletezések folynak most a szegedi helyőrségnél. A hadügyi kormány ugyanis új lövegeket akar a czéllövészetnél alkalmazni s e czélből próbálkoznak a dum-dumgolyókkal mely jóval olcsóbb a Manlicher-féléknél s az ezzel való czéllövés kevesebb veszedelemmel jár. A napokban több ezerilyen töltény érkezett a szegedi helyőrséghez. A próbát Nagy Győző honvédezedes elnökte alatt egy tiszti bizottság tartja, mely az ujszegedi katonai lövőhelyen kísérletez.

— **Éhinség Mármarosban.** Mármarosban óriási az éhinség és a nyomor. A főispán felhívására pénzt gyűjtenek és kenyeret, tejet osztanak szét a szegények között, M.-Szigeten ezernél több koldus kap ellátást három hónapig.

— **Eltűnt milliós hagyaték.** Még 1831-ben történt, hogy Markovits Tódor, Volsamare, Krassó-Szörény vármegyei községben meghalt végrendelet nélkül. Hatvanezer forintnyi hagyatékát, minthogy semmiféle rokona nem jelentkezett, kezelés végett a lugosi árvaszék vette magához. A mult évben aztán jelentkeztek vagy ötvenen, akik kimutatták, hogy ők Markovits leszármazottjai s az örökség kiadatását kérték, amely hatvan év alatt két millió koronára növekedett. Lugoson már nem tudtak semmit a hagyatékról s az örökösök a belügyminiszterhez fordultak, aki szigoruan utasította vármegyét, hogy derítsék ki, vajjon hol vannak az iratok és hová lett a most már milliós hagyaték.

— **Bérgyilkossággal vádolt képviselő.** Athénben a napokban a város legnagyobb piacán föltűnést keltő gyilkosság történt. A gyilkosság áldozata Kasszavettisz Tivadar, Tesszália egyik legelőkelőbb családjának sarja. A gyilkosokat állítólag Kartalisz Volosz képviselője bérelte föl, aki így akart megszabadulni Kasszavettisztől, egykori jegyesének öcscsétől. A képviselőt, akit a legutóbbi kabinetváltásnál igazságügyi miniszternek is jelöltek, már le is tartóztatták.

— **Az ajándék odaliszk.** Báró Calice osztrák-magyar nagykövet legutóbbi követeléseinek egyik pontja az volt, hogy a szultán hívja vissza Mehemed Ali üszkübi csendőrpáncsnokot, aki inzultálta az ottani osztrák-magyar konzulátus dragománját. Mehemed Alit csakugyan visszahívta a szultán, de

a jólelkü uralkodó gondoskodott balzsamról kedvencz basája fájó sebére. A szultán ugyanis ötszáz török fontot és egy odaliszkot adott neki ajándékba. A pénzajándék bizony édes-keves kárpótlás az elveszett állásért és így csak az a kérdés, hogy milyen az odaliszk? Lehet, hogy egy kimustrált öregecske hölgy. Nos, akkor bizony nincs kegyetlenebb ember, mint a szultán.

— **Burok harcza.** A Reuter-ügynökség jelenti: Carnaronból e hó 7-iki kelettel a buroknak a Tontelboschkop ellen intézett támadására vonatkozólag még azt jelentik, hogy a harcban elesett 2, megsebesült 14 bur, köztük Maritz parancsnok, akit mellén talált a golyó. A golyó szétzúzta revolverét, amelynek egyes darabjai behatoltak mellébe. Az ellenség lemondott arról a szándékáról, hogy a dombot bevegye és visszavonult.

— **Hol vásároljunk fiainknak ruhát?** Csakis Réti Sándornál Kolozsvárt, Deák Ferencz utca 4 szám alatt, hol honi szövetekből, saját műhelyében készült férfi és fiu ruhák vannak raktáron. Pártoljuk a honi ipart s nem a bécsi fiók üzletek silány áruit!

Szerkesztői üzenet.

Cs. József Helyt. Az első és harmadik strófa elég gördülékeny. A középső azonban tönkresilányítja a tetszetős, érzélgős formát. Javítsa ki és közölni fogjuk.

Szabó J. Helyt. Tudunkkal Szvacšina Géza polgármester sem hozzánk, sem *laptársainkhoz* meghívást nem intézett hivatalos formában az „ingyen kenyér“ bizottság gyűlésére. Az az „ur“ bizonyára a tendenciózus hazugság terén elért karrierét akarja ezzel még szédítőbbé tenni. A mai gyűlésre azonban okvetlen elmenjen!

NEMZETI SZINHÁZ.

Kolozsvár, péntek decz. 13.

Ocskay brigadéros.

Történeti színmű 4 felv.

SZEMÉLYEK:

Ocskay László	— — — — —	Molnár.
Tisza Ilonka	— — — — —	Lukács.
Tisza Jutka	— — — — —	Gál.
Pyber	— — — — —	Gyöngyi.
Ozorbóczy	— — — — —	Szakács.
Jávorka Ádám	— — — — —	Szegő.
Dili	— — — — —	Hahnel.
A palóc	— — — — —	Kassai.
Szörényi	— — — — —	Szentgyörgyi.
Tarics	— — — — —	Tompa.
Hamza	— — — — —	Dezséri.
Krupics	— — — — —	Várad.
Málcsik	— — — — —	Vécsei.
Königsegg gr.	— — — — —	Krasznai.
Papes	— — — — —	Heltai.

Kezdeté 7, vége fél 10 után.

Színházi műsor:

Szombat: A nevezetes kastély.
(Először.)
Vasárnap: D. u. Csókon szerzett vőlegény.
„ Este Czigánybáró.

Felelős szerkesztő és laptulajdonos:

SCHABERL JÓZSEF.

APRÓ HIRDETÉSEK.

A kinek

ismeretség híján
házasárra, nevelőre, tiszteletre, könyvelőre, segédre, lepatára, gazdatisztra, kulcsárra, vinczellőre, kertészre, kulesárnóra, gazdasszonyra, szakácsnóra, szobaleányra, házi- vagy irodaszolgára, pénzeszedőre, házmesterre stb.-re van szüksége,

aki

bérbeadni kíván

birtokot, házat, vadászterületet, halászatot, tiszletet, műhelyt, lakást stb.; vagy

aki

eladni kíván

butort, zongorát, bort, gyümölcsöt, gabonát, házat, telket, birtokot, kocsit, lovat,

aki

mindezeket vétel vagy bérbevétele céljából keresi;

aki

valamely állást betölteni kíván; legbiztosabban érteztél, ha a „KOLOZSVÁRI UJSÁG” apróhirdetési rovatát használja.

Apróhirdetéseink beküldésének megkönnyítésére, levelezőlapokat bocsájtottunk ki, melyek 25-50 és 75 filléért kaphatók a főtéren „Globus” hírlapel-árusító irodában, a „Ludasi-féle” dohánytözsdeben és a „Böckel-féle” lap- és dohány árudában.

LEVELEZÉSEK.

Kis bolond. Levele van a kiadóban.

Nómi. Levele van a kiadóban.

Közönyös. Levele van a kiadóban.

Kék szem. A megjelölt helyen leszek.

Kétes. Levele van a főpostán.

Uraim! Ki szeretne egy bánatos özvegygel az unalmas téli estvéket eltölteni, az írjon „Páros csillag” jelígenek a kiadóba.

Mely fiatal, vagy özvegy ember lenne hajlandó egy csinos özvegy asszonytának kedélyhangulatát felderíteni? az írjon „Boru után derü” jelígenek post-restante.

Ki volna hajlandó urak közül csi os asszonyt pénz-zavarából kimenteni? „Sze-gény” jelíge.

Még azt mondják a gonoszok. Szentelen firma maga hallja! . . . Már a ne-

gyedik fizetetlen levelet váltottam ki. Nem emlékszik mit ígért pár héttel ezelőtt? Jöjjön el s váltsa be ígérését, különben mindenkinek elmeséljük szájaskodását. Pimasz fráter!

Egy fiatal ember, ki az ős-vallás első átalakulását vallja magáénak, hajlandó egy nállánál szebb leánynyal megismerkedni. Biztos jövőre számíthat, ki „Zsidó” jelígenek levelet küld e lap kiadójába.

Egy oly szellemes hölgy levélbeui ismeretségét keresem, kit már az életben sok csalódás ért, vagy kinek a sors nem engedte meg azt, hogy legalább Plátói szerelmet élvezzen. Előre is biztosítom, hogy levélváltáson túl nem lépök! Választ „Közönyös” jelíge alatt e lap kiadójába kérek.

Művelt fiatal ember egy oly fiatal nő társaságát keresi, ki hajlandó volna vele tanulás utáni óráiban az időt egy kis csevegéssel eltölteni. Levelek „Vig kedély” jelíggel e lap kiadójába kérek.

Olyan gazdag urhölgy ismeretségét keresem, aki szereti a bohém szegény gyereket. Levelet „Bohém” jelíggel a kiadóba.

Fiatal tisztviselő, egy hölgy ismeretségét keresi. Leveleket „Nefejejs” czimre postrestante.

Jó szívű asszonyka harát-ságát keresi egy művészi iparággal foglalkozó fiatal ember. Leveleket „Szép szem” jelígre kérem.

KERESLET.

Ügyes varrónő, ki csinosan dolgozik, olcsó árban házakhoz ajánlkozik. Czím a kiadóba.

Eladó házhelyek. Ház mester 0/0-ra kerestetik. — Eladó, vagy kiadó tiz-lehelyiségek. — Sütőde és kovácsműhely felszereléssel kiadók. Pap-utca végén. Czím a kiadóba.

Ezer koronás óvadékkal házmesteri állást keres megbízható gyermektelen házasság, ki jelenleg is hat év óta ily minőségben van alkalmazva. Mestersége asztalos. Czím a kiadóban. 4-10

KINÁLAT.

20-25 kiló friss házi töpörtő eladó. (Sánczalja 100 sz.)

Olcsó, szép házi palam-bok vannak a (Sánczalja 100. szám alatt.)

Költözködés miatt jövedelmező lakás átadó a Belvárosban.

6 szobás lakás hozzá-tartozókkal együtt, víz-vezeték és fürdőszobával ellátva kedvező fel-tételek és olcsó házbér mellett átadó.

Czím a kiadóhivatalban.

Van szerencsém a tisztelt hölgyközönség, becses tudomá-sára hozni, hogy Páris-utca 3. sz. alatt, női varrodát nyit-tottam, hol nagyon jutányos áron ruha varrások elvállaltat-nak. A nagyérdemű hölgykö-zönség becses pártfogását kéri

teljes tisztelettel;

Erneszt Erzsébet.

Schaberl József „Gutenberg” könyvnyomdája

Kolozsvárt, Deák Ferencz-utca 18. szám.

A mélyen tisztelt közönség szives figyelmébe ajánlom a modern technika minden előnyével gazdagon felszerelt

„Gutenberg” könyvnyomdámát.

Mint tanult nyomdász, egyedüli elvem volt egészen új könyvnyomdámát a leg-modernebb követelmények szerint és a legnagyobb szakértelemmel berendezni; ezen törekvésem által azon kellemes helyzetbe jutottam, hogy bármilyen nyomdai munkát a legjobb izlésnek megfelelően, mérsékelt árak mellett vagyok képes kiállítani.

Elvállalok **ujságok, folyóiratok, alkalmi iratok, könyvek, kisebb és nagyobb nyomdai munkáknak** leg-ujabb betűkkel, izléses kivitelben, csakis elsőrangú szakemberek által leendő elkészítését.

Vidéki megrendelések a legrövidebb idő alatt jutányosan és kifogástalanul intéztetnek el.

A mélyen tisztelt közönség szives támogatá-sát kéri

teljes tisztelettel

Telefon-szám 261.

Schaberl József
nyomdatulajdonos.

Manás József „Zöldfa” fogadós.

A Hidelvén.

Bátorkodom a borfogyasztó közön-séget felhívni a kitűnő minőségű és tisztán kezelt „Érmelléki” és a legfinomabb „Erdélyi” asztali boraimra.

Barátságos társas összejövetelekre a legalkalmasabb helyiség, a hol is ismerkedési estélyeket a legszolidabban lehet eltölteni.

Megkérem a tisztelt közönséget, ke-gyeskedjék személyesen meggyőződni bo-

Telefon-szám 458.

7-50

raim jóságáról, melyek a legkitűnőbb faj-borok. Nagyobb mennyiségben házhoz szállítva: „Érmelléki” 1 liter 44 krajczár. „Erdélyi” 1 liter 36 kr. 50 liter vételnél Érmelléki 42 kr.

A tömeges megrendelésekért kérem vevőimet vasár és ünnepnapokra egy nap-pal előbb eszközölni a megrendelést.

Maradok kiváló tisztelettel a nagy-érdemű közönség becses pártfogását kérve

Manás József,
Zöldfa fogadós.

Rumok

Likörök, Thea, cukor a leg-jobb minőség és legolcsóbb árakban. A nagyérdemű közönség pártfogását kéri tisztelettel 5-10

NEFF ÁDÁM

Wesselényi Miklós-u. 29.